

quasi p[ro]debat[ur] enim ad sub[er]end[um] d[omi]ni i[n]stitut[um], cui[us] est
n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]m[ot]io[n]e, hic p[ro] d[omi]nitate tractat[ur]. Id sol[us] ali-
qua, ip[s]ius notit[ia] nos instruat, que cu[m] ita sint venio[n]t[ur] s[ed]
ad theol[og]os, q[ui] h[ec] arguta dissol[ut]enda relinquo, calam[us] que
alio d[ivi]so.

Sectio IV.^a an Deus detrah[er]et ca[us]as 2.as quo ad indi- viduacionem effectus?

Ex dictis sec[un]d[um] anti[qu]o satis apparet ca[us]as 2.as, tan n[on]n[on] que lib[er]o
n[on] detrah[er]et a ca[us]a 1.^a, quo ad speciem effectus. Et quia de ca[us]a
n[on]n[on] d[omi]nitate: vel ee, h[ec] est v[er]it[as], h[ec] equivo[ca] & r[ati]o: n[on]
v[er]it[as] h[ec] q[ui] ip[s]ius ex sui i[n]t[er]io[re] est detrah[er]et ad p[ro]p[ri]os ip[s]ius po-
t[er]it[us] que ag[er]e: unde per sui n[on]n[on] exigit p[ro]p[ri]os p[ro]p[ri]os
p[ro]p[ri]os que Deus, qui est auctor n[on]n[on], tenetur ei[us] exigit
annuere d[omi]nitate cu[m] ip[s]ius ad p[ro]p[ri]os ip[s]ius & n[on]n[on] aqua.

Vel et
equivo[ca] & r[ati]o, & tunc d[omi]nitate cu[m] alia p[ro]p[ri]os ad p[ro]p[ri]os
ag[er] effectus detrah[er]et ab ea: sic p[ro]p[ri]os v[er]it[as] d[omi]nitate cu[m] specie
detrah[er]et ab ea, ad eliciend[um] v[er]it[as] albedin[is]: sic sol[us] detrah[er]et
a Leone ad p[ro]p[ri]os Lem[us]: sic que Deus detrah[er]et a creatura. Et
tat[ur] et[ia]m] de ca[us]a lib[er]a, q[ui] n[on]n[on] est q[ui] ip[s]ius detrah[er]et ad speciem amo-
ris h[ec] q[ui] ee illud est d[omi]nitate cu[m] am[or]e, h[ec] est n[on]n[on] d[omi]nitate. Et
hoc 2.as, cert[us] est ill[ud] n[on] detrah[er]et. Et 3.as toleret ei[us] lib[er]itatem.

Cum aut[em] intra eand[em] speciem p[ro]p[ri]os d[omi]nitate p[ro]p[ri]os effectus, numer[us]
divers[us], h[ec] q[ui] intra speciem ip[s]ius, p[ro]p[ri]os ip[s]ius A, B, C. Et r[ati]o n[on]n[on]
que intra speciem am[or]is n[on]n[on] p[ro]p[ri]os am[or]is, A, B, C. Et d[omi]nitate
est, a quo detrah[er]et ip[s]ius ut p[ro]p[ri]os ip[s]ius h[ec] p[ro]p[ri]os que B
et a quo detrah[er]et voluntas, ut si velit amare amet p[ro]p[ri]os
am[or]e D, que am[or]e C.

Pro quo nota, q[ui] intra eand[em] speciem
am[or]is h[ec] q[ui] ee p[ro]p[ri]os p[ro]p[ri]os individua in[eq]ualit[er] in in-
t[er]io[re] h[ec] q[ui] am[or] intens[us] et quatuor, et am[or] intens[us] octo,
voluntas aut[em], est que se detrah[er]et ad mag[is], h[ec] mag[is] int[er]io[re] am[or]is

est ee, digna laude, si amet honest[us] h[ec] Deus, am[or]e mag[is] in-
t[er]io[re]; est digna vituper[ati]o, si amet im[un]i[us] int[er]io[re], q[ui] non
ita est, si d[omi]nitate potestate voluntas, n[on]n[on] est eligere mag[is], h[ec] mag[is]
int[er]io[re] am[or]is.

Nota item, ad hoc p[ro]p[ri]os n[on]n[on] in voluntate
ip[s]ius allicientes & retrahentes h[ec] p[ro]p[ri]os voluntas boni-
t[er]is, h[ec] malit[er]is obt[er]it[ur] unde liquet q[ui] voluntas, n[on]n[on] se detrah[er]et ad amo-
ris obt[er]it[ur] nisi detur ip[s]ius p[ro]p[ri]os illi, obt[er]it[ur] bonit[er]is, et hinc v[er]it[as]
eius est, q[ui] si voluntas, n[on]n[on] pot[er]it d[omi]nitate inter individua amo-
ris eque int[er]io[re], nequit p[ro]p[ri]os am[or]is h[ec] et quatuor, alit[er] am[or]is
n[on]n[on] et[ia]m] et quatuor.

Dico q[ui] cu[m] d[omi]nitate d[omi]nitate d[omi]nitate d[omi]nitate, & ca[us]a
Notray sententia: Deus detrah[er]et ca[us]as 2.as tan n[on]n[on] que lib[er]o, quo
ad individuos effectus. Et p[ro]p[ri]os p[ro]p[ri]os: detrah[er]et ca[us]as n[on]n[on], ip[s]ius h[ec] q[ui]
ad p[ro]p[ri]os ip[s]ius est ip[s]ius exigit, que ex se habet ad ill[ud] p[ro]p[ri]os
cent[ur]is: id ip[s]ius ex se, n[on]n[on] habet exigit ad p[ro]p[ri]os ip[s]ius
B, que C: q[ui] n[on]n[on] est detrah[er]et ad hoc individuum p[ro]p[ri]os illo d[omi]nitate
cu[m] detrah[er]et, n[on]n[on] v[er]it[as] a circumstantia temp[or]is, loci & ca[us]a, et ex so-
l[us] argu[er]e d[omi]nitate, d[omi]nitate est Deus detrah[er]et q[ui] n[on]n[on] p[ro]p[ri]os
hoc individuum p[ro]p[ri]os alit[er].

Pro 2.^a p[ar]te: eo voluntas, se detrah[er]et ad
am[or]is h[ec] p[ro]p[ri]os B, h[ec] q[ui] bonit[er]is obt[er]it[ur] exigit am[or]is h[ec] p[ro]p[ri]os que
B, h[ec] q[ui] voluntas, mag[is] alliceret ab am[or]e A, h[ec] tandem.
q[ui] pot[er]it d[omi]nitate inter am[or]is A, & B: n[on]n[on] h[ec] q[ui] am[or]e h[ec] &
B, sup[er]antur equalit[er] in int[er]io[re], n[on]n[on] est cur bonit[er]is obt[er]it[ur] exigit
pot[er]it A, que B: n[on]n[on] h[ec] q[ui] p[ro]p[ri]os p[ro]p[ri]os eand[em] ca[us]a eque v[er]it[as] alit[er]
est voluntas: n[on]n[on] h[ec] q[ui] voluntas caret ip[s]ius mag[is] alliciente
ad mag[is], que ad aliud & sine tali ip[s]ius d[omi]nitate d[omi]nitate n[on]n[on] pot[er]it:
q[ui] voluntas a solo Deo detrah[er]et & ca[us]a.

Ut hoc clar[us] intelligatur
p[ro]p[ri]os decretis, quo Deus parat creat[ur]e sui d[omi]nitate h[ec] q[ui]
do sui omn[is] q[ui] h[ec] sol[us] p[ro]p[ri]os p[ro]p[ri]os lib[er]itate p[ro]p[ri]os d[omi]nitate

Id est, si dicitur, esse hoc. V. g. volo amare A, creaturam, l. dicitur B
l. p. dicitur arboribus: quo deducto potest, creatura ut patet, manet pro
modo sua sui libertatis, expedita et libera ad ponendum amorem
l. dicitur, l. utriusque carere, et hoc est manere liberum quo ad speciem.

Insuper manet libera: ut enim inter amorem A et quatuor et
amorem B et octo, eligat quilibet, manet tamen detrahata, et casu
quo, se libere detrahatur ad amandum, amet amorem A et non
alio, et similiter casu quo se detrahatur ad odium B: unde ulterius
claret, quod detrahatur Deo quo ad individuum, non est potest: ad hoc
esse, debebat voluntas, non manere liberum ad amandum, l. non V. g.
Ad solam est natura et signatur quatenus Deus, ut patet deum
ut si voluntas velit de amare amet amorem A: quod totum dicitur
amplius in argumentis solvere ad quod accingor.

Subiectio unica, opposita diluuntur argumenta.

Argues 1: Individuas sumitur a mai: quod hinc omnia factus casu
natura, individualia ad hanc omnia omnia. 2: si agens in determinatum
a determinandum ad hunc effectum per alio, eius indifferens ad plura:
uno ad infinita individualia producenda: g. habebit infinita virtus.
Ad 2: non arg, cuius falsitas alibi fuisse constat. Ad 2: dicitur arg:
ad infinita simul, et collectivae producenda: no: dicitur, et dicitur
universale solo: habebit virtutem ad plura ex infinitis; hoc autem
non est habere virtutem infinitam.

Argues 2: potest detrahatur Deo ad amorem
A, voluntas non potest non, potest tamen amare: quod non est libera. 2:
ideo potest detrahatur tollit libertatem, quod est detrahatur a se Inexa cum
amorem B, sed hoc detrahatur Deo vel a se et Inexa cum amorem
B. 3: Deo quod creatura ex sua libera detrahatur comitat hoc
omnino peccatum, dicitur peccare; id si Deus detrahatur quo ad indivi-
duum detrahatur creaturam ad hoc omnino peccatum: quod.

Ad 2: dicitur magis:
non potest non, potest amare A, per amorem B Deo; non potest non,

potest amare A, per Deo non, et cog. Ad 2: dicitur magis: quod est
detrahatur potest et Inexa propterea cum amorem per Deo Deo: quod
est detrahatur natura, et Inexa cum amorem A per B, non supponitur,
et eiusdem tamen, inter se mixta, non cog.

Id est, si dicitur, esse hoc. V. g. volo amare A, creaturam, l. dicitur B
l. p. dicitur arboribus: quo deducto potest, creatura ut patet, manet pro
modo sua sui libertatis, expedita et libera ad ponendum amorem
l. dicitur, l. utriusque carere, et hoc est manere liberum quo ad speciem.

Insuper manet libera: ut enim inter amorem A et quatuor et
amorem B et octo, eligat quilibet, manet tamen detrahata, et casu
quo, se libere detrahatur ad amandum, amet amorem A et non
alio, et similiter casu quo se detrahatur ad odium B: unde ulterius
claret, quod detrahatur Deo quo ad individuum, non est potest: ad hoc
esse, debebat voluntas, non manere liberum ad amandum, l. non V. g.
Ad solam est natura et signatur quatenus Deus, ut patet deum
ut si voluntas velit de amare amet amorem A: quod totum dicitur
amplius in argumentis solvere ad quod accingor.

Subiectio unica, opposita diluuntur argumenta.

Argues 1: Individuas sumitur a mai: quod hinc omnia factus casu
natura, individualia ad hanc omnia omnia. 2: si agens in determinatum
a determinandum ad hunc effectum per alio, eius indifferens ad plura:
uno ad infinita individualia producenda: g. habebit infinita virtus.
Ad 2: non arg, cuius falsitas alibi fuisse constat. Ad 2: dicitur arg:
ad infinita simul, et collectivae producenda: no: dicitur, et dicitur
universale solo: habebit virtutem ad plura ex infinitis; hoc autem
non est habere virtutem infinitam.

Argues 2: potest detrahatur Deo ad amorem
A, voluntas non potest non, potest tamen amare: quod non est libera. 2:
ideo potest detrahatur tollit libertatem, quod est detrahatur a se Inexa cum
amorem B, sed hoc detrahatur Deo vel a se et Inexa cum amorem
B. 3: Deo quod creatura ex sua libera detrahatur comitat hoc
omnino peccatum, dicitur peccare; id si Deus detrahatur quo ad indivi-
duum detrahatur creaturam ad hoc omnino peccatum: quod.

Ad 2: dicitur magis:
non potest non, potest amare A, per amorem B Deo; non potest non,

vel sic: ad Deum nō detrahatur quo ad speciem: qđ nec quo ad in-
 dividuū. 3°: voluntas nō retrahitur ad amorem in cuius adit odium
 in cuius qđ retrahitur ad amorem nō. Ad id dicitur arg: libere eli-
 git amorem A, qđ dicitur, aut causa amoris dicitur, amorem B, pro amore
 B, C. dicitur nō est cog. Ad id dicitur magis: individuū A B C. dicitur
 dicitur; individuū sola, l, nō. Sub dicitur: identatur ad se nō;
 in ad se dicitur, et dicitur magis, nō cog: unde dicitur ad aliud entitatem.

Postea amorem retrahitur ad dicitur, x, qđ dicitur se detrahatur
 quo ad speciem: unde et se detrahatur quo ad individuū, et
 propter que detrahatur ad hanc, nō, propter a circumstantiā, vel
 propter et ab illis, detrahatur quo ad speciem. Nōtatur ex d.
 Sumo dicitur qđ dicitur, potest magis utaque cog: mutat enim
 supponit. Ad id dicitur cog: dicitur talis amor detrahatur in in-
 dividuū ad dicitur voluntate nō; detrahatur a Deo; sub dicitur:
 potest nō; nōtatur dicitur.

Arg: qđ licet voluntas nō dicitur, p̄dicitur remi-
 sionis et intentionis amoris, x. Nō, se detrahatur ad magis, l, magis
 amoris qđ licet, nō, dicitur amoris individuū, intra eandem intencōem
 potest se detrahatur quo ad individuū. 2°: sola voluntas obligatur
 tur, nō alicui individuū qđ nō, sequitur ad se dicitur. 3°:
 nō Deo, intra eandem intencōem amoris nō, et quātū, nōtatur
 voluntas dicitur ad alium amoris, propter A, voluntas libere
 potest amoris A, suū casus: ad in tali casu, nō dicitur A,
 individuū amoris: qđ utaque dicitur.

Ad arguitur nō cog, dicitur
 est, qđ licet, voluntas nō, dicitur ex parte ad quā dicitur accedit
 magis, l, magis, dicitur dicitur, saltem in dicitur magis, et
 magis amoris, qđ dicitur ut magis, potest magis: unde potest
 magis, supponit, autem, si loquatur dicitur de quacūque dicitur;
 et vero voluntas nullomodo dicitur quātū, qđnam sit individuū
 A, et quōq; individuū B, licet, saltem potest speculari dicitur
 individuū A, nō, et individuū B.

Ad id dicitur, licet enim nō, ametur individuū, debet qđ dicitur
 ut licet dicitur. Ad id dicitur magis: potest amoris A, dicitur
 casus, propter tendente in amoris A, dicitur nō, tendente in
 amoris A, nō, sumptus dicitur: in tali casu, voluntas, si loquendo
 potest amoris A, dicitur, potest amoris nō, potest propter, et
 propter dicitur dicitur ad alio amoris, solus potest propter a-
 amoris A, hoc enim est ex se reus, ipse vero voluntas, nōtatur
 an idq; amor est A, aut B dicitur.

Demum dicitur qđ licet, intencōem
 detrahatur ab albedine nō, ad dicitur albedinis, nō, detrahatur ad
 dicitur A, propter B, dicitur, et dicitur dicitur dicitur dicitur
 actus dicitur nōtatur dicitur, potest magis potest aliter, ut tenent
 plures, ad dicitur. 3°: qđ dicitur dicitur, quo ad individuū dicitur
 dicitur dicitur dicitur, propter alia, qđ, nō, est qđ dicitur dicitur; illa
 vero est dicitur dicitur. 2°: qđ dicitur dicitur, hoc nō, se tenet
 ex parte actus dicitur, ex parte dicitur se habet illa. 3°: qđ, hoc est ca-
 dicitur dicitur, solus dicitur dicitur dicitur dicitur, illa vero, nō, et
 dicitur, ad quā dicitur propter propter et media actus simul
 dicitur ad Deo dicitur, dicitur hoc dicitur individuū quo aliter.

**DISPVTAO.V. DE CAUSIS, MATERIALI,
 formali, finali, et exemplari.**

Sectio I. de causa materiali.
 Cum de subty, nō, dicitur, p̄dicitur, p̄dicitur, dependat a quo fit
 aliquid, dicitur caa finali, licet potest hoc quo magis, quo dicitur
 dicitur nō, i. unde dicitur, qđ dicitur dicitur, sunt
 caa materiali, suū dicitur et dicitur. dicitur dicitur, caa
 magis, ad dicitur dicitur: ex qua fit aliquid dicitur, dicitur, nōtatur
 ex quo fit aliquid, qđ dicitur, media receptivitate inheret, et hinc
 dicitur dicitur potest dicitur: quo caa dicitur dicitur. Caā materiali dicitur, e,
 et dicitur dicitur, qđ per suū dicitur dicitur, et dicitur dicitur dicitur
 quo dicitur dicitur: respectu dicitur est caa materiali dicitur